

Fővárosi Ítéltábla,
mint másodfokú európai uniós védjegybíróság
8.Pkf...../2019/3.

A Fővárosi Ítéltábla a Hennelné dr. Komor Ildikó Ügyvédi Iroda (...., ügyintéző: Hennelné dr. Komor Ildikó ügyvéd) által képviselt felperes neve (...., Jordánia) kérelmezőnek a Bérczes Ügyvédi Iroda (...., ügyintéző: dr. Bérczes László ügyvéd) által képviselt alperes neve (.....) kérelmezett ellen keresetlevél benyújtását megelőzően előterjesztett ideiglenes intézkedés elrendelése iránt indított ügyében a Fővárosi Törvényszék 2019. január 28. napján kelt, 1.Pk...../2018/13. számú végzése ellen a kérelmező 16. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán meghozta az alábbi

v é g z é s t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság végzésének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését helybenhagyja.

Kötelezi a kérelmezőt, hogy a kérelmezettnek 15 napon belül fizessen meg 100.000 (Százezer) forint + áfa összegű ügyvédi munkadíjból álló másodfokú eljárási költséget.

A végzés ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság végzésével elutasította az ideiglenes intézkedés iránti kérelmet, valamint visszautasította az elkülönítésre és perköltség-biztosíték adására irányuló kérelmeket. Kötelezte a kérelmezőt, hogy fizessen meg a kérelmezett részére 254.000 forint eljárási költséget.

A keresetlevél benyújtását megelőzően előterjesztett ideiglenes intézkedés elrendelésére irányuló kérelmet a törvényszék sem védjegyjogi, sem versenyjogi alapon nem találta teljesíthetőnek.

Az előbbi körben döntését az Európai Parlament és a Tanács európai uniós védjegyről szóló 2017/1001 Rendelete (Vr.) 9. cikk (1) bekezdésére, (2) bekezdés b) pontjára, (3) bekezdésére, 17. cikk (1)-(3) bekezdéseire, 130. § (1)-(2) bekezdéseire, továbbá a védjegyek és a földrajzi árujelzők oltalmáról szóló 1997. évi XI. törvény (Vt.) 27. § (1)-(2) bekezdéseire alapította. Valószínűsítettnek fogadta el, hogy az olyan „HiGeen” megjelöléssel ellátott folyékony szappan termékek forgalmazásával, amiken sem a gyártó, sem az engedély száma nem szerepel a kérelmezett bitorolja a kérelmező és lajstromszámú európai uniós ábrás védjegyeit, amelyek ábrás környezetben jelenítik meg a „HiGeen” szókapcsolatot. Ezt az árujelzők vizuális, fonetikai és konceptuális alapon való összetéveszthetősége alapítja meg, továbbá az, hogy a sérelmezett kézfertőtlenítő, higiénias termékek beletartoznak a védjegyek árujegyzékében feltüntetett, a Nizzai Megállapodás 3. és 5. osztályaiba sorolt áruk körébe.

A kérelem eljárásjogi feltételei között megjelölt különös méltánylást érdemlő ok fennállását azonban az elsőfokú bíróság a Vt. 95. § (2)-(3) bekezdései alapján nem látta valószínűsítettnek. A bitorlásról és a bitorló személyéről való tudomásszerzés időpontját a kérelmező a közjegyző jelenlétében 2018. november 9. napján tartott próbavásárláshoz kötötte. Az iratok között elfekvő, 2018. május 7-én kelt levélből viszont megállapítható, hogy már ebben a védjegyeivel azonos vagy

összetéveszthetőségig hasonló megjelöléssel, köztük a „HiGeen” felirattal ellátott áruk előállításának és forgalmazásának az abbahagyására szólította fel a kérelmező a kérelmezettet. Tehát a tudomásszerzés és a kérelem 2018. december 10-ei előterjesztése között több, mint 60 nap, illetve 6 hónap is eltelt, így a Vt. 95. § (3) bekezdése alapján nem alkalmazható a (2) bekezdés szerinti vélelem. Az intézkedés elrendelését a törvényszék a Pp. 103. § (1) bekezdés d) pontja szerinti különös méltánylást érdemlő okból nem tekintette szükségesnek, más okot pedig a kérelmező nem jelölt meg. Nem volt tényelődadás a Pp. 108. § (1) bekezdésében említett többletfeltétellel kapcsolatosan, az idő múlása nem eredményez olyan helyzetet, amelyben a kérelmező számára az állított jogsértés abbahagyására és eltiltására irányuló keresetnek megfelelő ítéleti rendelkezés már ne jelentene jogorvoslatot az érdeksérelmére.

Nem tartotta elrendelhetőnek az eljáró bíróság az ideiglenes intézkedést a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény 6. §-a alapján sem, mert e tekintetben a versenytársi minőség hiányában még a jogsértés anyagi jogi feltételei sem voltak valószínűsíthetők, és ezt állapította meg az eljárási feltételként felhozott Pp. 103. (1) bekezdés c) pontjában foglalt közvetlenül fenyegető hátrány kapcsán is.

A döntés ellen a kérelmező fellebbezett a végzés megváltoztatását és az ideiglenes intézkedésnek a kérelme szerinti elrendelését kérve. A határozatnak kizárólag a különös méltánylást érdemlő ok kapcsán tett megállapításait támadta. Érvei szerint a törvényi vélelem fennáll, mert a 2018. májusi levélben csak a cég-, illetve a domain név használata kapcsán kifogásolta a „HiGeen” megjelölés használatát, ugyanis ekkor még nem tudott a jogsértő „HiGeen” termékek piaci jelenlétéről. Fenntartotta, hogy a hamisított „HiGeen” termékek létezéséről a 2018. november 9-én tartott próbavásárlás alkalmával szerzett tudomást, és ehhez képest határidőben terjesztette elő a kérelmét. Rámutatott továbbá, hogy az irányadó joggyakorlat értelmében a vélelem fennállása hiányában a bíróságnak az általános szabályok, azaz a Pp. 103. § (1) bekezdés d) pontja szerint is vizsgálnia kell a különös méltánylást érdemlő jogvédelem szükségességét. Ennek során olyan tények értékelhetők, amelyek kérelmezői oldalon a védjegybitorlás következtében jelentős hátrányt valószínűsítenek. Ilyennek minősül a védjegyek reputációjának és értékének csökkenése, a védjegyek felhígulása, a származásjelző funkció elvesztése, a kérelmezői brand értékének csökkenése, a fogyasztók bizalmának gyengítése, a márkanév és a brand ismertségének és jóhírének a kihasználása, a goodwill tönkre tétele, illetve a komoly forgalom- és bevételkiesés okozása. Ezért álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a bizonyítékok okszerűtlen mérlegelésével jutott arra a következtetésre, hogy a vélelem nem alkalmazható, azzal pedig eljárási szabályt sértett, hogy ezt követően nem vizsgálta a Pp-ben foglalt általános szabályok teljesülését. Végül kitért az arányosság kérdésére, kifejtve, hogy az intézkedés elrendelése nem okoz nagyobb hátrányt a kérelmezettnek, mint annak elmaradása a kérelmezőnek, és megismételte, hogy az elérni kívánt célt a kérelem perindítást követő előterjesztése az időmúlásra tekintettel megghiúsítaná.

A kérelmezett fellebbezésre tett észrevétele az elsőfokú végzés helybenhagyására irányult.

A fellebbezés nem támadta a döntésnek a tisztességtelen piaci magatartás vonatkozásában előterjesztett kérelmet elutasító részét, ezért ezt a kérdést a másodfokú bíróság nem érintette, így ebben a körben a végzés jogerőre emelkedett.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a tényállást a kérelem elbírálásához szükséges mértékben feltárta, a bizonyítékokat okszerűen értékelte, az anyagi és eljárási szabályok megfelelő alkalmazásával jutott

arra a következtetésre, hogy nincs helye az ideiglenes intézkedés elrendelésének a védjegybitorlás valószínűsítése ellenére sem. Döntésével és indokaival a másodfokú bíróság egyetértett, a fellebbezésben foglaltak miatt az alábbiakra mutat rá.

A Vt. 95. § (2) bekezdése alapján védjegybitorlás miatt indított perekben az ideiglenes intézkedést - az ellenkező valószínűsítéséig - a Pp. 103. § (1) bekezdés d) pontja szerinti különös méltánylást érdemlő okból szükségesnek kell tekinteni, ha a kérelmező igazolja, hogy a védjegy oltalom alatt áll, és ő a védjegy jogosultja vagy olyan használója, aki jogosult saját nevében fellépni a bitorlással szemben.

A (3) bekezdés értelmében a (2) bekezdés nem alkalmazható, ha a védjegybitorlás megkezdése óta hat hónap, illetve a kérelmezőnek a bitorlásról és a bitorló személyéről való tudomásszerzése óta hatvan nap már eltelt.

A (4) bekezdés szerint védjegybitorlás vagy annak közvetlenül fenyegető veszélye esetén ideiglenes intézkedés iránti kérelem előterjeszthető a keresetlevél benyújtását megelőzően a Pp. perindítást megelőző ideiglenes intézkedésre vonatkozó rendelkezéseiben előírt többletfeltételek hiányában is.

A fellebbezési szakban a kérelmező kizárólag a különös méltánylást érdemlő ok eljárási feltételének a valószínűsítése vonatkozásában tett megállapításait kifogásolta a végzésnek, ennek okán csak ez képezhette a vizsgálat tárgyát. A másodfokú bíróság egyetértett a törvényszékkel és a kérelmezettel abban, hogy a 2018. május 7-én keltezett levélben egyértelmű felszólítást fogalmazott meg a kérelmező a „HiGeen” termékekre vonatkozóan. A levél 3. oldal utolsó előtti bekezdésében a kérelmező jogi képviselője arra hívja fel a kérelmezettet, hogy hagyjon fel az ügyfele védjegyeivel azonos vagy azokhoz az összetéveszthetőségig hasonló megjelölések alatt áruk előállításával, forgalomba hozatalával, online és offline fórumokon történő eladásra való felkínálásával, forgalomba hozatal céljából történő raktáron tartásával, valamint az ilyen megjelölések üzleti levelezés és reklám során történő használatával, különös tekintettel a „HiGeen” és „HiClean” megjelölésekre. Tehát függetlenül attól, hogy a 2018. november 9-én lefolytatott próbavásárlás során a kérelmezett ténylegesen mit tapasztalt korábban már kifejezetten sérelmesnek találta a „HiGeen” megjelöléssel ellátott termékek körében engedélye nélkül kifejtett, a jelen eljárásban is kifogásolt kérelmezetti magatartásokat. Ilyen körülmények között nem lehet valószínűsítettnek elfogadni, hogy a kérelmező csak 2018 novemberében szerzett tudomást a bitorlásról vagy a bitorló személyéről és ennek okán helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a különös méltánylást érdemlő ok vélelme az adott esetben nem áll fenn, emiatt nincs helye a Vt. 95. § (2) bekezdése alkalmazásának.

Azt is helyesen fejtette ki az elsőfokú bíróság, hogy az eljárási feltételek körében a kérelmező más okra nem hivatkozott. A fellebbezés a bírósági gyakorlatra hivatkozással azzal érvelt, hogy vélelem híján a Pp. általános szabályai szerint is vizsgálnia kell a bíróságnak a különös méltánylást érdemlő ok fennállása vonatkozásában. A megváltozott jogszabályi környezet miatt az ítélőtábla nem osztotta ezt az érvelést. A régi Pp. a kérelemhez kötöttség főszabályként való meghatározása mellett a 3. § (2) bekezdés második mondatában lehetőséget adott arra, hogy a bíróság a felek kérelmeit, nyilatkozatait tartalmuk alapján vegye figyelembe. A tárgyi eljárásban alkalmazandó 2016. évi CXXX. törvény, azaz az új Pp. 2. § (2) bekezdése szigorít ezen a szabályon, amikor a főszabályt kötelező érvényűvé teszi korlátozva, hogy bíróság a felek kérelmeit vagy nyilatkozatait a tartalmuk alapján értékelje, bírálja el. Ebből eredően az ideiglenes intézkedés helyénvalóságának vizsgálatánál is kizárólag a fél által határozottan megfogalmazott kérelmeket érintheti a bíróság, vagyis megszűnt az a korábbi automatizmus, aminek mentén a különös méltánylást érdemlő okot a bíróság az általános szabályok szempontjából is értékelte. A jelen nem peres eljárásban a kérelmező a különös méltánylást érdemlő ok körében kizárólag a Vt. 95. §-ában foglaltakat hívta fel, ekként

nem vétett eljárási szabályt a törvényszék azzal, hogy nem tért ki az eljárási feltételnek a Pp. 103. § (1) bekezdés d) pontja szerinti vizsgálatára. Mivel erre vonatkozó határozott kérelmet a fellebbezésben sem terjesztett elő a kérelmező, ezért a másodfokú bíróság sem vizsgálódhatott e tekintetben. Meg kell jegyezni ugyanakkor, hogy a különös méltánylást érdemlő ok alátámasztására a kérelmező a fellebbezésében olyan körülményeket hozott fel, amelyeket kérelmében korábban a jellegbitorlás vonatkozásában megjelölt eljárási feltétel, nevezetesen a Pp. 103. § (1) bekezdés c) pontjában feltételül állított közvetlenül fenyegető hátrány elhárítása érdekében sorolt fel. A fellebbezés eredménytelenül érvel a Pp. 108. § (1) bekezdésével is, mert az a 103. § (1) bekezdésében írt feltételek fennállása esetére fogalmaz meg további követelményeket, emellett a jelen esetben a Vt. 95. § (4) bekezdésében előírt speciális szabályt kell alkalmazni, ami kifejezetten kimondja, hogy a Pp. perindítást megelőző ideiglenes intézkedésre vonatkozó rendelkezéseiben előírt többletfeltételeket nem kell valószínűsíteni.

Mivel a különös méltánylást érdemlő ok nem nyert valószínűsítést, ezért a másodfokú bíróság mellőzte az arányosság kérdéskörének a vizsgálatát. Kérelmezetti fellebbezés hiányában nem tért ki az észrevételében a jogsértés megállapításával kapcsolatosan tett egyéb felvetésekre sem. A kifejtettek alapján nem vezethetett eredményre az ideiglenes intézkedés elrendelésére irányuló kérelem a védjegybitorlás tekintetében sem, ezért a másodfokú bíróság nem látott indokot az elsőfokú bíróság érdemben és indokaiban egyaránt helyes határozatának a megváltoztatására.

A fentiek tükrében a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 389. §-án keresztül alkalmazott Pp. 383. § (2) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint határozott.

A fellebbezés eredménytelensége miatt a Pp. 364. §-án keresztül alkalmazott Pp. 83. § (1) bekezdése értelmében a kérelmező köteles megtéríteni a kérelmezettnek a másodfokú eljárással felmerült költségét, ami a képviseltét ellátó ügyvéd 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (2) bekezdése és 4/A. § (1) bekezdése szerint megállapított munkadíját tartalmazza. A kérelmezett költségigényét 250.000 forint + áfában jelölte meg, ennek alátámasztására költségjegyzéket és megbízási szerződést csatolt, utóbbiban a felek óránként 25.000 forint + áfa összegű munkadíjat kötöttek ki, és ennek alapján 10 munkaórát számított fel a fellebbezési szakra. A kért összeg nem áll arányban a pertárgy értékével és a ténylegesen kifejtett ügyvédi tevékenységgel, ezért annak összegét a másodfokú bíróság mérsékelte és mérlegeléssel 100.000 forint + áfában határozta meg, melynek során 2-2 órát fogadott el a fellebbezés tanulmányozására, illetve az észrevétel elkészítésére.

Budapest, 2019. április 9.

. Lesenyei Terézia s.k.
a tanács elnöke

. Pullai Ágnes s.k.
előadó bíró

. Mózsik Tímea s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:
bírósági ügyintéző